चन्द्रं गता पद्मगुणान्न भुंक्ते पद्माश्रिता चान्द्रमसीमभिख्याम् ।
उमामुखं तु प्रतिपद्य लोला द्विसंश्रयां प्रीतिमवाप लक्ष्मीः ॥४४॥
पुष्पं प्रबालोपहितं यदि स्यान्मुक्ताफलं वा स्फुटविद्रुमस्थम् ।
ततो ऽनुकुर्याद्विशदस्य तस्यास्ताम्रोष्ठपर्यस्तरुचः स्मितस्य ॥४५॥
स्वरेण तस्याममृतस्रुतेव प्रजल्पितायामभिजातवाचि ।
अप्यन्यपुष्टा प्रतिकूलशब्दा श्रोतुर्वितंत्रीरिव ताड्यमाना ॥४६॥
प्रवातनीलोत्पलनिर्विशेषमधीरविप्रेक्षितमायताक्ष्या ।
तया गृहीतं नु मृगाङ्गनाभ्यस्ततो गृहीतं नु मृगाङ्गनाभिः ॥४७॥
तस्याः शलाकाञ्जननिर्मितेव कान्तिर्भ्रुवोरायतलेखयोर्या ।
तां वीक्ष्य लीलाचतुरामनङ्गः स्वचापसौन्दर्यमदं मुमोच ॥४८॥

---

44. Mobilis pulchritudinis dea, lunam ingressa, nelumbii virtutibus non fruitur, neque lunae splendore, quando nelumbium ingressa est: cum vero in Umae faciem venisset, gaudium adepta est, quale e duobus illis refugiis oriebatur.

45. Si flos collocatus esset in ramulo, seu margarita in lucido corallio, tunc imitaturi essent serenum illius risum, qui splendorem per fusca eius labra diffundebat.

46. Cum illa, pulchra voce praedita, loqueretur, sono ambrosiam stillante, cuculus etiam misere canere videbatur audienti, veluti chorda dissona pulsata.

47. Num illa, longis oculis praedita, obtutum mobilem, haud diversum a Nymphaea caerulea, vento agitata, acceperat ab hinnuleorum feminis, an hae acceperant eundem ab illa?

48. Quae illius superciliis, longa linea extensis, erat pulchritudo, quasi penicillo et collyrio picta, eam conspiciens, ioco distinctam, Kámas abiecit superbiam suam, quam ex arcus sui pulchritudine conceperat.